

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 100/2013

af 15. januar 2013

om ændring af forordning (EF) nr. 1406/2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 ⁽³⁾, der blev vedtaget som reaktion på ulykken med olietankeren »Erika«, blev der oprettet et europæisk agentur for søfartssikkerhed (»agenturet«) med det formål at sikre et højt, ensartet og effektivt niveau for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra skibe.

(2) Efter ulykken med olietankeren »Prestige« i 2002 blev forordning (EF) nr. 1406/2002 ændret med henblik på at give agenturet flere opgaver inden for forureningsbekæmpelse.

(3) Det er nødvendigt at afklare, hvilke typer havforurening der bør være omfattet af målsætningerne i forordning (EF) nr. 1406/2002. Havforurening, der er forårsaget af olie- og gasanlæg, skal derfor forstås som olieforurening eller forurening med ethvert andet stof end olie, som, hvis det tilføres havmiljøet, kan bringe menneskers sundhed i fare, skade levende ressourcer og havets flora

og fauna, ødelægge rekreative værdier eller være til hinder for anden retmæssig udnyttelse af havet som fastsat ved protokollen af 2000 om beredskab, bekæmpelse og samarbejde vedrørende forureningsulykker forårsaget af farlige og giftige stoffer.

(4) Agenturets bestyrelse (»bestyrelsen«) lod i 2007, i henhold til artikel 22 i forordning (EF) nr. 1406/2002 en uafhængig ekstern evaluering af gennemførelsen af forordningen udarbejde. Ud fra denne evaluering fremsatte bestyrelsen i juni 2008 henstillinger med henblik på ændringer af agenturets funktion, dets kompetenceområder og dets arbejdsmetoder.

(5) På grundlag af resultaterne af den eksterne evaluering og henstillingerne og den flerårige strategi, vedtaget af bestyrelsen i marts 2010, bør nogle bestemmelser i forordning (EF) nr. 1406/2002 præciseres og ajourføres. Ud over at fokusere på sine prioriterede opgaver inden for søfartssikkerhed bør agenturet tildeles et antal yderligere kerneopgaver og accessoriske opgaver, der afspejler udviklingen inden for søfartssikkerhedspolitikken på EU-plan og på det internationale plan. I lyset af de budgetbegrænsninger, Unionen står over for, er der behov for en betydelig screenings- og omfordelingsindsats for at garantere effektivitet med hensyn til omkostninger og budget og undgå overlappinger. Personalebehovet til de nye kerneopgaver og accessoriske opgaver bør principielt dækkes af agenturet ved intern omfordeling. Samtidig bør agenturet om nødvendigt modtage midler fra andre dele af Unionens budget, navnlig fra instrumentet for den europæiske naboskabspolitik. Nye kerneopgaver og accessoriske opgaver vil blive udført af agenturet inden for grænserne af de gældende finansielle overslag og agenturets budget, uden at dette berører forhandlingerne og afgørelserne i forbindelse med den fremtidige flerårige finansielle ramme. Eftersom denne forordning ikke er en finansieringsafgørelse, bør budgetmyndigheden træffe afgørelse om ressourcer til agenturet inden for rammerne af den årlige budgetprocedure.

(6) Agenturets opgaver bør beskrives klart og præcist, og enhver form for dobbeltarbejde bør undgås.

(7) Agenturet har vist, at nogle opgaver kan løses mere effektivt på europæisk plan, hvilket i nogle tilfælde kan give medlemsstaterne besparelser på deres nationale budgetter og, hvor det er påvist, skabe en reel europæisk merværdi.

(8) Visse bestemmelser vedrørende specifikke aspekter af forvaltningen af agenturet bør afklares. Under hensyn

⁽¹⁾ EUT C 107 af 6.4.2011, s. 68.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.12.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 4.10.2012 (EUT C 352 E af 16.11.2012, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 13.12.2012.

⁽³⁾ EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1.

til Kommissionens særlige ansvar for gennemførelsen af Unionens politikker, der er indeholdt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), bør Kommissionen tilvejebringe politiske retningslinjer for agenturets varetagelse af sine opgaver, samtidig med at agenturets retlige status og den administrerende direktørs uafhængighed, jf. forordning (EF) nr. 1406/2002, respekteres fuldt ud.

- (9) I forbindelse med udnævnelsen af medlemmerne af bestyrelsen, valget af formanden og næstformanden for bestyrelsen, og udnævnelsen af afdelingscheferne bør der tages fuldt hensyn til vigtigheden af at sikre en afbalanceret repræsentation af kønnene.
- (10) Enhver henvisning til relevante EU-retsakter bør opfattes som en henvisning til retsakter inden for søfartssikkerhed, maritim sikring, forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra skibe samt bekæmpelse af havforurening, der er forårsaget af olie- og gasanlæg.
- (11) I denne forordning forstås ved »maritim sikring« i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter ⁽¹⁾ de kombinerede forebyggende foranstaltninger, der skal beskytte søfarten og havnefaciliteterne mod trusler om forsætlige ulovlige handlinger. Opfyldelsen af den sikringsmæssige målsætning bør ske gennem vedtagelse af passende foranstaltninger inden for søtransportpolitikken, medmindre andet gælder ifølge medlemsstaternes lovgivning vedrørende national sikkerhed, forsvar og offentlig sikkerhed, og gennem bekæmpelse af økonomiske forbrydelser mod staten.
- (12) Agenturet bør handle i Unionens interesse. Dette bør indebære, at agenturet inden for dettes kompetenceområde kan agere uden for medlemsstaternes territorium med henblik på at fremme Unionens søfartssikkerhedspolitik ved hjælp af teknisk bistand til relevante tredjelande.
- (13) Agenturet bør yde teknisk bistand til medlemsstater, hvilket bør lette etableringen af den nødvendige nationale kapacitet til at gennemføre den gældende EU-ret.
- (14) Agenturet bør yde operativ bistand til medlemsstaterne og Kommissionen. Dette bør omfatte tjenester såsom Unionens maritime informationsudvekslingssystem (SafeSeaNet), den europæiske satellitovervågningstjeneste for olieudslip (CleanSeaNet), EU's datacenter for identifikation og sporing af skibe på lang afstand (EU LRIT-datacenter) og EU's database for havnestatskontrol (Thetis).
- (15) Agenturets ekspertise i elektronisk dataoverførsel og maritime informationsudvekslingssystemer bør anvendes for at forenkle meldeformaliteterne for skibe med henblik på at fjerne hindringer for søtransporten og etablere et

europæisk søtransportområde uden barrierer. Agenturet bør især støtte medlemsstaterne med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/65/EU af 20. oktober 2010 om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til og/eller afgår fra havne i medlemsstater ⁽²⁾.

- (16) Agenturet bør inden for sine kompetenceområder styrke sin bistand til Kommissionen med hensyn til forskningsaktiviteter. Dog bør overlappende arbejde i forhold til den eksisterende EU-forskningsramme undgås. Blandt andet bør ledelsen af forskningsprojekter ikke overdrages til agenturet.
- (17) På baggrund af udviklingen af nye innovative applikationer og tjenester og forbedringen af de eksisterende applikationer og tjenester bør agenturet i fuldt omfang gøre brug af de muligheder, som de europæiske satellitnavigationsprogrammer (EGNOS og Galileo) og det globale miljø- og sikkerhedsovervågningsprogram (GMES) giver, med henblik på at gennemføre et europæisk søtransportområde uden barrierer.
- (18) Efter udløbet af EU-rammebestemmelserne for samarbejde i tilfælde af utilsigtet eller forsætlig havforurening, jf. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2850/2000/EF ⁽³⁾, bør agenturet videreføre nogle af de aktiviteter, som tidligere blev varetaget inden for denne ramme, ved bl.a. at trække på ekspertisen i den rådgivende tekniske gruppe for beredskab og indsats i forbindelse med havforurening. Agenturets aktiviteter på dette område bør ikke fritage kyststater fra deres ansvar for at sørge for passende forureningsbekæmpelsesordninger og bør respektere eksisterende samarbejdsaftaler mellem medlemsstater eller grupper af medlemsstater.
- (19) På anmodning giver agenturet gennem CleanSeaNet medlemsstaterne detaljerede oplysninger om potentielle tilfælde af forurening fra skibe for at sætte dem i stand til at opfylde deres forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser ⁽⁴⁾. Effektiviteten af håndhævelsen varierer imidlertid meget til trods for, at en sådan forurening potentielt kan brede sig til andre landes farvande. I sin næste rapport i henhold til artikel 12 i det pågældende direktiv bør Kommissionen derfor give Europa-Parlamentet og Rådet oplysninger om effektiviteten af og sammenhængen i håndhævelsen af dette direktiv og andre relevante oplysninger om dets anvendelse.
- (20) Anmodninger fra berørte stater om, at agenturet skal mobilisere aktioner til bekæmpelse af forurening, bør gå via den EU-civilbeskyttelsesordning, som blev oprettet ved Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom ⁽⁵⁾. Kommissionen kan imidlertid i situationer, hvor der

⁽¹⁾ EUT L 129 af 29.4.2004, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 283 af 29.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.

ikke er tale om anmodninger om mobilisering af stand-by-fartøjer og udstyr til forureningsbekæmpelse, anse det for mere hensigtsmæssigt med alternative kommunikationsmidler, som anvender avanceret informationsteknologi, og kan således orientere den anmodende medlemsstat herom.

- (21) I kraft af den seneste tids hændelser er der sat fokus på risiciene ved offshore-efterforskning og -produktion af olie og gas for søtransport og havmiljø. Agenturets indsatskapacitet i forbindelse med olieforurening og dets ekspertise inden for forurening med farlige og giftige stoffer bør anvendes til at omfatte bekæmpelse af forurening hidrørende fra sådanne aktiviteter efter anmodning fra en berørt stat.
- (22) Navnlig bør CleanSeaNet, der på nuværende tidspunkt anvendes til at levere dokumentation for olieudslip fra fartøjer, også benyttes af agenturet til at afsløre og dokumentere udslip fra offshore-efterforskning og -produktion af olie og gas, uden at det negativt påvirker den tjeneste, der ydes søtransporten.
- (23) Agenturet har etableret og anerkendt værdifuld ekspertise og værdifulde redskaber inden for søfartssikkerhed, maritim sikring samt forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra skibe. Denne ekspertise og disse redskaber kan være relevante for andre EU-aktiviteter vedrørende Unionens søtransportpolitik. Agenturet bør derfor efter anmodning bistå Kommissionen og medlemsstaterne med udviklingen og gennemførelsen af sådanne EU-aktiviteter, forudsat at bestyrelsen har godkendt dette i forbindelse med agenturets årlige arbejdsprogram. En sådan bistand bør underkastes en detaljeret cost-benefit-analyse og bør ikke have en ugunstig indvirkning på agenturets kerneopgaver.
- (24) Gennem den tekniske bistand, som agenturet yder, bidrager det ligeledes til udviklingen af en mere miljøvenlig søtransport.
- (25) De fleste klassifikationsselskaber beskæftiger sig med både søgående fartøjer og fartøjer på indre vandveje. På baggrund af agenturets erfaring med klassifikationsselskaber for søgående fartøjer kan agenturet give relevante oplysninger til Kommissionen om klassifikationsselskaber for fartøjer på indre vandveje og således gøre det muligt at opnå effektivitetsforbedringer.
- (26) Hvad angår grænsefladen mellem transportinformationssystemer bør agenturet bistå Kommissionen og medlemsstaterne ved sammen med de kompetente myndigheder for systemet for flodinformationstjenester at undersøge muligheden for informationsudveksling mellem sådanne systemer.
- (27) Med forbehold af de kompetente myndigheders ansvar bør agenturet bistå Kommissionen og medlemsstaterne

med udviklingen og gennemførelsen af det fremtidige e-maritime-initiativ, der har til formål at forbedre effektiviteten af den europæiske søtransportsektor ved at lette anvendelsen af avancerede informationsteknologier.

- (28) Med henblik på at gennemføre det indre marked og et europæisk søtransportområde uden barrierer bør de administrative byrder for skibsfarten reduceres og derved bl.a. fremme nærskibstrafik. I den forbindelse kan »Blue Belt«-konceptet og e-maritime potentielt anvendes som et middel til at reducere meldeformaliteterne for handelsskibe ved indsejling til og udsejling fra medlemsstaternes havne.
- (29) Der mindes om, at i henhold til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis og for at respektere princippet om balance mellem institutionerne må beføjelsen til at vedtage afgørelser, som finder generel anvendelse, ikke tillægges et agentur.
- (30) Med forbehold af formålene med og opgaverne i forordning (EF) nr. 1406/2002 bør Kommissionen senest et år efter datoen for nærværende forordnings ikrafttræden i tæt samarbejde med de relevante interessenter udarbejde og forelægge en feasibilityundersøgelse med henblik på at vurdere og fastlægge mulighederne for at styrke koordineringen af og samarbejdet mellem de forskellige kystvagtfunktioner. Nævnte undersøgelse bør tage hensyn til det eksisterende lovgrundlag og relevante anbefalinger fra relevante EU-fora samt den aktuelle udvikling af den fælles ramme for informationsudveksling (CISE) og bør fuldt ud respektere nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, samtidig med at omkostninger og fordele synliggøres for Europa-Parlamentet og Rådet.
- (31) Det er vigtigt for Unionens maritime klyngers konkurrenceevne at tiltrække veluddannede europæiske søfolk. På baggrund af den nuværende og fremtidige efterspørgsel efter højt kvalificerede søfolk i Unionen bør agenturet derfor om nødvendigt støtte medlemsstaterne og Kommissionen i at fremme søfartsuddannelse ved at lette frivillig udveksling af bedste praksis og ved at stille oplysninger til rådighed om Unionens udvekslingsprogrammer vedrørende søfartsuddannelse. Dette kunne omfatte bistand til de kvalificerede europæiske interessenter til at fremme ekspertise inden for søfartsuddannelse på frivillig basis, samtidig med at medlemsstaternes ansvar for indhold og tilrettelæggelse af søfartsuddannelse respekteres fuldt ud.
- (32) Med henblik på at imødegå den voksende risiko for piratangreb bør agenturet fortsat om nødvendigt give de kompetente nationale myndigheder og andre relevante organer, herunder operationer såsom EU's flådestyrkeoperation Atalanta, præcise oplysninger om positionen for fartøjer under medlemsstaternes flag, som sejler gennem farvande, der er klassificeret som meget farlige. Agenturet har desuden midler til sin rådighed, der kan blive gavnlige, navnlig i forbindelse med udvikling af CISE. Det er derfor hensigtsmæssigt, at agenturet efter anmodning

giver de kompetente nationale myndigheder og EU-organer som f.eks. Frontex og Europol relevante data om fartøjers position og jordobservationsdata for at fremme forebyggende foranstaltninger over for forsætlige ulovlige handlinger som omhandlet i relevant EU-ret, med forbehold af medlemsstaternes rettigheder og pligter og i overensstemmelse med gældende national ret og EU-ret, navnlig for så vidt angår de organer, der anmoder om data. Udlevering af data om identifikation og sporing af skibe på lang afstand (LRIT-data) bør være underlagt samtykke fra den berørte flagstat i overensstemmelse med procedurer, der fastlægges af bestyrelsen.

(33) Når Kommissionen og agenturet offentliggør oplysninger om havnestatskontrol i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol⁽¹⁾, bør de bygge på den ekspertise og de erfaringer, der er opnået under Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol (»Parisaftalememorandummet«) for at sikre konsekvens.

(34) Agenturets bistand til medlemsstaterne og Kommissionen i forbindelse med internationale og regionale organisationers relevante arbejde bør ikke berøre forholdet mellem disse organisationer og medlemsstaterne som følge af medlemsstaternes medlemskab af disse organisationer.

(35) Unionen har tiltrådt følgende instrumenter, der etablerer regionale organisationer, hvis aktiviteter også er omfattet af agenturets mål: konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet (den reviderede Helsingforskonvention af 1992⁽²⁾), konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder (Barcelonakonventionen⁽³⁾ og revisionen heraf fra 1995⁽⁴⁾) og en række protokoller dertil, overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (Bonnaftalen⁽⁵⁾), konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (Osparkonventionen⁽⁶⁾) samt overenskomsten om samarbejde om beskyttelse af det nordøstlige Atlanterhavs kyster og vande mod forurening undertegnet den 17. oktober 1990 (Lissabonoverenskomsten)⁽⁷⁾ med dens tillægsprotokol undertegnet den 20. maj 2008, der endnu ikke er trådt i kraft⁽⁸⁾. Unionen forhandler også tiltrædelse af konventionen om beskyttelse af Sortehavet mod forurening undertegnet i april 1992 (Bukarestkonventionen). Agenturet bør derfor yde teknisk bistand til medlemsstaterne og Kommissionen til at deltage i det relevante arbejde i disse regionale organisationer.

(36) Ud over de nævnte regionale organisationer findes der en række andre regionale, subregionale og bilaterale koordinerings- og samarbejdsordninger til forureningsbekæmpelse. Når agenturet yder bistand vedrørende forureningsbekæmpelse til tredjelande, der deler et regionalt havområde med Unionen, bør det handle under hensyn til disse ordninger.

(37) Unionen deler regionale havområder i Middelhavet, Sortehavet og Østersøen med nabolande. På Kommissionens anmodning, bør agenturet yde bistand vedrørende forureningsbekæmpelse til disse lande.

(38) For at opnå størst mulig effektivitet bør agenturet samarbejde så tæt som muligt i forbindelse med Parisaftalememorandummet. Kommissionen og medlemsstaterne bør fortsat undersøge mulighederne for yderligere effektivitetsforbedringer, som kan foreslås til overvejelse inden for rammerne af Parisaftalememorandummet.

(39) For at sikre, at Unionens bindende retsakter på områderne søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra skibe gennemføres korrekt i praksis, bør agenturet bistå Kommissionen med at aflægge besøg i medlemsstaterne. Disse besøg hos de nationale myndigheder vil give agenturet mulighed for at samle alle nødvendige oplysninger til forelæggelsen af en samlet rapport for Kommissionen med henblik på yderligere vurdering. Disse besøg bør gennemføres i den ånd, der fremgår af principperne i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, og bør gennemføres således, at den administrative byrde for de nationale søfartsmyndigheder minimeres. Endvidere bør disse besøg gennemføres i overensstemmelse med en fast procedure, der omfatter en standardmetode, som bestyrelsen har vedtaget.

(40) Agenturet bør bistå Kommissionen med at foretage inspektioner af anerkendte organisationer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe⁽⁹⁾. Disse inspektioner kan også finde sted i tredjelande. Kommission og agenturet bør sikre, at de berørte medlemsstater informeres korrekt. Agenturet bør desuden udføre de inspektionsopgaver vedrørende undervisning og attestering af søfarende i tredjelande i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF af 19. november 2008 om minimumsuddannelsesniveauet for søfartserhverv⁽¹⁰⁾, som Kommissionen har delegeret til agenturet. Forordning (EF) nr. 1406/2002 bør ikke omfatte nærmere enkeltheder vedrørende den tekniske bistand, som agenturet yder til inspektioner vedrørende maritim sikring i overensstemmelse med

⁽¹⁾ EUT L 131 af 28.5.2009, s. 57.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 94/157/EF (EFT L 73 af 16.3.1994, s. 19).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 77/585/EØF (EFT L 240 af 19.9.1977, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 1999/802/EF (EFT L 322 af 14.12.1999, s. 32).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 84/358/EØF (EFT L 188 af 16.7.1984, s. 7).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 98/249/EF (EFT L 104 af 3.4.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 93/550/EØF (EFT L 267 af 28.10.1993, s. 20).

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2010/655/EU (EUT L 285 af 30.10.2010, s. 1).

⁽⁹⁾ EUT L 131 af 28.5.2009, s. 11.

⁽¹⁰⁾ EUT L 323 af 3.12.2008, s. 33.

Kommissionens forordning (EF) nr. 324/2008 af 9. april 2008 om fastsættelse af reviderede procedurer for Kommissionens inspektioner inden for maritim sikring ⁽¹⁾.

- (41) For at sikre sammenhæng med de politiske mål og Unionens institutionelle opbygning samt med de gældende administrative og finansielle procedurer bør Kommissionen afgive formel vejledning i form af en skriftlig udtalelse om agenturets udkast til flerårig strategi og udkast til årlige arbejdsprogrammer, som bestyrelsen bør tage hensyn til, inden den godkender disse dokumenter.
- (42) For at sikre en retfærdig og gennemsigtig procedure for udnævnelse af den administrerende direktør bør den udvælgelsesprocedure, der skal følges, være i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for udvælgelse og udnævnelse af direktørerne for Unionens agenter. Ifølge disse retningslinjer kan statsborgere i enhver medlemsstat indgive en ansøgning. Bestyrelsen bør derfor være repræsenteret som observatør i præudvælgelseskomitéen. Observatøren bør holdes underrettet under de videre faser af udvælgelsesproceduren. Når bestyrelsen træffer afgørelse om udnævnelse, bør dens medlemmer kunne rette spørgsmål til Kommissionen om udvælgelsesproceduren. Desuden bør bestyrelsen have mulighed for en samtale med ansøgerne på shortlisten i overensstemmelse med almindelig praksis. Samtlige involverede parter bør i alle faser af udvælgelsesproceduren og udnævnelsen til administrerende direktør for agenturet påse, at ansøgernes personoplysninger behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾.
- (43) Agenturet finansieres hovedsagelig gennem bidrag fra Unionen, men har også indtægter fra gebyrer og afgifter for sine tjenester. Disse gebyrer og afgifter vedrører især driften af EU LRIT-datacentret og anvendes i overensstemmelse med de resolutioner, som Rådet vedtog den 1. og 2. oktober 2007 samt den 9. december 2008 om oprettelse af EU's LRIT-datacenter, og særlig i overensstemmelse med afsnittene om finansieringen af LRIT-rapporter.
- (44) Kommissionen bør ligeledes under hensyn til agenturets etablerede og anerkendte ekspertise og redskaber og inden for rammerne af den fremskridtsrapport, der skal forelægges i henhold til forordning (EF) nr. 1406/2002, undersøge agenturets potentielle bidrag til gennemførelsen af en fremtidig lovgivningsmæssig retsakt om sikkerheden i forbindelse med offshore-olie- og gasprospektering, -efterforskning og -produktion, som Europa-

Parlamentet og Rådet er ved at behandle, med hensyn til forebyggelse af forurening fra offshore-olie- og gasanlæg.

- (45) Agenturets aktiviteter bør om nødvendigt også bidrage til at etablere et egentligt europæisk søtransportområde uden barrierer.
- (46) Europa-parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget ⁽³⁾, særlig artikel 208, bør tages i betragtning.
- (47) Forordning (EF) nr. 1406/2002 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EF) nr. 1406/2002

Forordning (EF) nr. 1406/2002 ændres således:

- 1) Artikel 1-3 affattes således:

»Artikel 1

Formål

1. Ved denne forordning oprettes et europæisk agentur for søfartssikkerhed (»agenturet«), som skal sikre et højt, ensartet og effektivt niveau for søfartssikkerhed, maritim sikring, forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra skibe samt bekæmpelse af havforurening forårsaget af olie- og gasinstallationer.

2. Med henblik herpå samarbejder agenturet med medlemsstaterne og Kommissionen og yder dem teknisk, operationel og videnskabelig bistand på de områder, der er nævnt i denne artikels stk. 1, inden for rammerne af de kerneopgaver, der er fastsat i artikel 2, og, når og hvis det er relevant, de accessoriske opgaver, der er fastsat i artikel 2a, navnlig med henblik på at hjælpe medlemsstaterne og Kommissionen med at anvende de relevante EU-retsakter korrekt. For så vidt angår området bekæmpelse af forurening yder agenturet kun operationel bistand efter anmodning fra den eller de berørte stater.

3. Agenturet skal om nødvendigt bidrage til den generelle effektivitet i forbindelse med skibsfart og søtransport som beskrevet i denne forordning ved at yde den i stk. 2 nævnte bistand, med henblik på at lette etableringen af et europæisk søtransportområde uden barrierer.

⁽¹⁾ EUT L 98 af 10.4.2008, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

Artikel 2

Agenturets kerneopgaver

1. For at sikre, at formålene i artikel 1 opfyldes korrekt, udfører agenturet de i nærværende artikel nævnte kerneopgaver.

2. Agenturet bistår Kommissionen:

- a) i det forberedende arbejde med ajourføring og udvikling af relevante EU-retsakter, især i overensstemmelse med udviklingen i den internationale lovgivning
- b) i en effektiv gennemførelse af relevante bindende EU-retsakter, især ved at aflægge besøg og udføre inspektioner som omhandlet i denne forordnings artikel 3 og ved at yde Kommissionen teknisk bistand ved udførelsen af dens inspektionsopgaver i henhold til artikel 9, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter (*). I denne forbindelse kan det forelægge Kommissionen forslag til eventuelle forbedringer af disse bindende retsakter
- c) i analysen af igangværende og afsluttede forskningsprojekter af relevans for agenturets målsætninger. Dette kan omfatte udpegnen af mulige opfølgende foranstaltninger, der følger af specifikke forskningsprojekter
- d) i udførelsen af alle andre opgaver, som tildeles Kommissionen i EU-retsakter om målene for agenturet.

3. Agenturet samarbejder med medlemsstaterne for:

- a) når det er hensigtsmæssigt at tilrettelægge relevante uddannelsesaktiviteter på områder, der hører under medlemsstaterne
- b) at udvikle tekniske løsninger, herunder levere relevante operationelle tjenester, og yde teknisk bistand til opbygningen af den nødvendige nationale kapacitet til gennemførelse af de relevante EU-retsakter
- c) efter anmodning fra en medlemsstat at tilvejebringe relevante oplysninger fra de inspektioner, der er nævnt i artikel 3, med henblik på at støtte kontrollen med de anerkendte organisationer, som udfører certificeringsopgaver på medlemsstaternes vegne, jf. artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/15/EF af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed (**), uden at dette berører flagstatens rettigheder og forpligtelser

d) at støtte deres forureningsbekæmpelsesaktioner med supplerende midler på en omkostningseffektiv måde i tilfælde af forurening fra skibe samt havforurening forårsaget af olie- og gasanlæg, når en anmodning er blevet forelagt af den berørte medlemsstat, under hvis myndighed rensningsarbejdet finder sted, uden at det berører kyststaternes ansvar for at sørge for passende forureningsbekæmpelsesordninger og under hensyntagen til det eksisterende samarbejde mellem medlemsstaterne på dette område. Om nødvendigt skal anmodninger om mobilisering af aktioner til bekæmpelse af forurening gå via EU's civilbeskyttelsesordning, som blev oprettet ved Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom (**).

4. Agenturet fremmer samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen:

- a) i forbindelse med trafikovervågning omfattet af direktiv 2002/59/EF fremmer agenturet især samarbejdet mellem kyststaterne i de berørte kystområder, samt udvikler og driver EU's datacenter for identifikation og sporing af skibe på lang afstand (EU LRIT-datacentret) og Unionens maritime informationsudvekslingssystem (SafeSeaNet), som omhandlet i artikel 6b og 22a i nævnte direktiv, samt det internationale dataudvekslingssystem for identifikation og sporing af skibe på lang afstand i overensstemmelse med tilsagnet fra Den Internationale Søfartsorganisation (»IMO«)
- b) ved efter anmodning og med forbehold af national ret og EU-ret at give kompetente nationale myndigheder og relevante EU-organer relevante oplysninger inden for deres mandat om fartøjers position og jordobservationsdata for at fremme foranstaltninger over for trusler om piratangreb og forsætlige ulovlige handlinger som omhandlet i gældende EU-ret eller i henhold til internationale retsakter vedrørende søtransport med forbehold af gældende databeskyttelsesregler og i overensstemmelse med administrative procedurer, der efter omstændighederne fastsættes af bestyrelsen eller Styringsgruppen på Højt Plan, jf. direktiv 2002/59/EF. Udlevering af data om identifikation og sporing af skibe på lang afstand (LRIT-data) er betinget af samtykke fra den berørte flagstat
- c) på området for efterforskning af ulykker og hændelser til søs i overensstemmelse med Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/18/EF af 23. april 2009 om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren (****) skal agenturet efter anmodning fra de pågældende medlemsstater og under forudsætning af, at der ikke opstår interessekonflikt, yde operationel støtte til disse medlemsstater vedrørende efterforskning af alvorlige eller meget alvorlige ulykker til søs, og det skal analysere undersøgelsesrapporter om sikkerhed med henblik på at udpege merværdi på EU-plan med hensyn til de relevante erfaringer, der kan drages. På grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne, jf. artikel 17 i nævnte direktiv, indsamler agenturet en årlig oversigt over ulykker og hændelser til søs

- d) ved at levere objektive, pålidelige og sammenlignelige statistikker, oplysninger og data, der sætter Kommissionen og medlemsstaterne i stand til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at forbedre deres aktiviteter og evaluere de eksisterende foranstaltningers effektivitet og omkostningseffektivitet. Sådanne opgaver skal omfatte indsamling, registrering og vurdering af tekniske data, systematisk anvendelse af eksisterende databaser, herunder gensidig dataudveksling, og, når det er hensigtsmæssigt, udvikling af yderligere databaser. Ud fra de indsamlede data bistår agenturet Kommissionen ved offentliggørelsen af oplysninger angående skibe i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol (*****)
- e) ved at indsamle og analysere data om søfarende, der skal gives og anvendes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF af 19. november 2008 om minimumsuddannelsesniveauet for søfartserhverv (*****)
- f) ved at forbedre identifikation og forfølgelse af skibe, der foretager ulovlige udledninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (*****)
- g) for så vidt angår olieforurening til søs, der er forårsaget af olie- og gasanlæg ved at anvende den europæiske satellitovervågningstjeneste for olieudslip (CleanSeaNet) til at overvåge omfanget og miljøpåvirkningen af en sådan forurening
- h) ved at yde den tekniske bistand, der er nødvendig for, at medlemsstaterne og Kommissionen kan bidrage til det relevante arbejde i de tekniske organer inden for IMO, Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) for så vidt angår skibsfart, og Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol (Parisaftalememorandummet) og de relevante regionale organisationer, som Unionen har tiltrådt med hensyn til spørgsmål om Unionens kompetence
- i) med hensyn til gennemførelsen af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2010/65/EU af 20. oktober 2010 om meldeformaler for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne (*****), navnlig ved at lette den elektroniske dataoverførsel via SafeSeaNet og ved at støtte udviklingen af det enstrengede system.

5. Agenturet kan efter anmodning fra Kommissionen yde teknisk bistand, herunder tilrettelæggelse af relevante uddannelsesaktiviteter for så vidt angår relevante EU-retsakter til stater, der ansøger om tiltrædelse til Unionen, og i givet fald til partnerlande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, og til lande, der deltager i Parisaftalememorandummet.

Agenturet kan også yde bistand i tilfælde af forurening fra skibe samt havforurening forårsaget af olie- og gasanlæg, der påvirker de tredjelande, der deler et regional havområde med Unionen, i overensstemmelse med EU's civilbeskyttel-

sesordning, der er fastsat ved beslutning 2007/779/EF, Euratom, og i analogi med de betingelser, der gælder for medlemsstaterne, jf. denne artikels stk. 3, litra d). Disse opgaver koordineres med de eksisterende regionale samarbejdsaftaler vedrørende havforurening.

Artikel 2a

Agenturets accessoriske opgaver

1. Med forbehold af de kerneopgaver, der er omhandlet i artikel 2, bistår agenturet Kommissionen og medlemsstaterne efter behov med udviklingen og gennemførelsen af Unionens aktiviteter, som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og 3 i forbindelse med agenturets formål, for så vidt som agenturet har etableret og anerkendt ekspertise og redskaber. De accessoriske opgaver i nærværende artikel skal:

- a) skabe dokumenteret merværdi
 - b) undgå overlappende indsats
 - c) være i Unionens søtransportpolitikkes interesse
 - d) ikke være til skade for agenturets kerneopgaver og
 - e) ikke krænke medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser, navnlig som flagstater, havnestater og kyststater.
2. Agenturet bistår Kommissionen:
- a) i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF (havstrategirammedirektivet) (*****) ved at bidrage til at opfylde målet om at opnå en god miljøtilstand i havområder med dets skibsfartsrelaterede aspekter og ved at udnytte resultaterne af eksisterende redskaber såsom SafeSeaNet og CleanSeaNet
 - b) med teknisk bistand i forbindelse med drivhusgasemissioner fra skibe, navnlig ved opfølgning af den igangværende internationale udvikling
 - c) i forbindelse med programmet for global miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES) ved at fremme anvendelsen af GMES-data og -tjenester til maritime formål inden for rammerne af forvaltningen af GMES
 - d) i udviklingen af en fælles ramme for informationsudveksling for EU's maritime område
 - e) med hensyn til mobile offshore-olie- og gasanlæg med at behandle kravene fra IMO og samle grundlæggende oplysninger om potentielle trusler for søtransporten og havmiljøet
 - f) ved at give relevante oplysninger med hensyn til klassifikationsselskaber for fartøjer på indre vandveje i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF af 12. december 2006 om fastsættelse af

tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje (*****). Disse oplysninger indgår også i de rapporter, der er nævnt i nærværende forordnings artikel 3, stk. 4 og 5.

3. Agenturet bistår Kommissionen og medlemsstaterne:

- a) med behandlingen af gennemførligheden og gennemførelsen af politikker og projekter, der støtter etableringen af et europæisk søtransportområde uden barrierer, herunder »Blue Belt«-konceptet, og e-maritime, samt motorvej til søs. Dette skal navnlig gøres ved at udforske supplerende funktionaliteter til SafeSeaNet, uden at dette berører den rolle, der spilles af Styringsgruppen på Højt Plan, der er nedsat i henhold til direktiv 2002/59/EF
- b) ved sammen med de kompetente myndigheder i forbindelse med systemet for flodinformationstjenester at undersøge muligheden for at udveksle oplysninger mellem dette system og søtransportinformations-systemer på grundlag af den rapport, der er omhandlet i artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/65/EU
- c) ved at lette frivillig udveksling af bedste praksis inden for søfartsuddannelsen i Unionen og ved at stille oplysninger til rådighed om Unionens udvekslingsprogrammer vedrørende søfartsuddannelsen under fuld overensstemmelse med artikel 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Artikel 3

Besøg i medlemsstaterne og inspektioner

1. Agenturet udfører besøg i medlemsstaterne for at varetage de opgaver, det har fået pålagt, og bistå Kommissionen ved opfyldelsen af de forpligtelser, Kommissionen er pålagt i henhold til TEUF, bl.a. ved vurderingen af den faktiske gennemførelse af Unionens lovgivning i overensstemmelse med de metoder, som bestyrelsen har fastlagt.
2. Agenturet oplyser i god tid den berørte medlemsstat om det planlagte besøg, navnene på de bemyndigede tjenestemænd og datoen for besøgets begyndelse og dets forventede varighed. De tjenestemænd ved agenturet, der har til opgave at aflægge disse besøg, udfører denne opgave efter forelæggelse af en skriftlig afgørelse fra agenturets administrerende direktør med en beskrivelse af formålet med besøget.
3. Agenturet udfører inspektioner på Kommissionens vegne i tredjelande som pålagt i bindende EU-retsakter vedrørende organisationer, som Unionen har anerkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe (*****), og vedrørende undervisning og attestering af søfarende i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF.

4. Ved afslutningen af hvert besøg eller inspektion udfærdiger agenturet en rapport, som den sender til Kommissionen og den pågældende medlemsstat.

5. Efter behov og under alle omstændigheder når en cyklus af besøg eller inspektioner er afsluttet, analyserer agenturet rapporter fra denne cyklus med henblik på at påpege resultater af horisontal betydning og generelle konklusioner om de iværksatte foranstaltningers effektivitet og omkostningseffektivitet. Agenturet forelægger denne analyse for Kommissionen med henblik på yderligere drøftelser med medlemsstaterne for at drage relevante erfaringer og lette formidlingen af god arbejdspraksis.

-
- (*) EUT L 129 af 29.4.2004, s. 6.
 (**) EUT L 131 af 28.5.2009, s. 47.
 (***) EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.
 (****) EUT L 131 af 28.5.2009, s. 114.
 (***** EUT L 131 af 28.5.2009, s. 57.
 (***** EUT L 323 af 3.12.2008, s. 33.
 (***** EUT L 255 af 30.9.2005, s. 11.
 (***** EUT L 283 af 29.10.2010, s. 1.
 (***** EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.
 (***** EUT L 389 af 30.12.2006, s. 1.
 (***** EUT L 131 af 28.5.2009, s. 11.«

2) Artikel 4, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Bestyrelsen vedtager de praktiske bestemmelser for anvendelsen af stk. 1 og 2, herunder, når det er relevant, bestemmelser vedrørende høring af medlemsstaterne, inden offentliggørelsen af oplysninger.

4. Oplysninger, der indsamles og behandles af Kommissionen og agenturet i overensstemmelse med denne forordning, er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (*), og agenturet træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre sikker håndtering og behandling af fortrolige oplysninger.

-
- (*) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.«

3) Artikel 5, stk. 3 affattes således:

»3. Efter anmodning fra Kommissionen kan bestyrelsen med samtykke fra og i samarbejde med de berørte medlemsstater og med behørigt hensyn til de budgetmæssige følger, herunder ethvert bidrag, som de berørte medlemsstater kan yde, beslutte at oprette regionale centre, som skal varetage nogle af agenturets opgaver på den mest omkostningseffektive og effektive måde. Når bestyrelsen træffer en sådan afgørelse, skal den definere det nøjagtige aktivitetsområde for det regionale center, idet unødige omkostninger undgås, og samarbejdet med eksisterende regionale og nationale netværk fremmes.«

4) I artikel 10, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) Litra b) affattes således:

»b) vedtager en årsberetning om agenturets virksomhed og sender den hvert år senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og medlemsstaterne.

Agenturet forelægger hvert år budgetmyndigheden alle oplysninger om resultaterne af evalueringsprocedurerne.«

b) Litra c) affattes således:

»c) behandler og godkender inden for rammerne af forberedelsen af arbejdsprogrammet anmodninger om bistand til Kommissionen som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra d), anmodninger fra medlemsstater om teknisk bistand som omhandlet i artikel 2, stk. 3, og anmodninger om teknisk bistand som omhandlet i artikel 2, stk. 5, samt anmodninger om bistand som omhandlet i artikel 2a

ca) behandler og vedtager en flerårig strategi for agenturet, for en periode på fem år, idet Kommissionens skriftlige udtalelse tages i betragtning

cb) behandler og vedtager agenturets flerårige plan for personalepolitikken

cc) overvejer udkast til administrative ordninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra ba)«.

c) Litra g) affattes således:

»g) fastlægger en metode for de besøg, der foretages i henhold til artikel 3. I tilfælde af at Kommissionen inden 15 dage fra vedtagelsesdatoen erklærer sig uenig i den vedtagne metode, gennemgår bestyrelsen den på ny og vedtager den, eventuelt med ændringer, ved andenbehandlingen enten med to tredjedeles flertal, inklusive Kommissionens repræsentanter, eller med enstemmighed blandt medlemsstaternes repræsentanter«.

d) Litra h) affattes således:

»h) udfører sine opgaver i forbindelse med agenturets budget i overensstemmelse med artikel 18, 19 og 21 og overvåger og sikrer en fyldestgørende opfølgning af resultaterne og henstillingerne fra forskellige interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer«.

e) Litra i) affattes således:

»i) udøver disciplinærmyndighed over den administrerende direktør og de i artikel 16 omhandlede afdelingschefer«.

f) Litra l) affattes således:

»l) gennemgår den finansielle gennemførelse af den detaljerede plan, jf. dette stykkes litra k), og de budgetmæssige forpligtelser, som er fastsat Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2038/2006 af 18. december 2006 om flerårig finansiering af Det Europæiske Agentur for Søfarts-sikkerheds tiltag til bekæmpelse af forurening fra skibe (*)».

(*) EUT L 394 af 30.12.2006, s. 1.«

g) Følgende litra tilføjes:

»m) udnævner en observatør blandt sine medlemmer til at følge Kommissionens udvælgelsesprocedure for udnævnelsen af den administrerende direktør.«

5) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Medlemmerne af bestyrelsen udpeges på grundlag af deres erfaring og ekspertise inden for de i artikel 1 omhandlede områder. Medlemsstaterne og Kommissionen skal hver især tilstræbe en afbalanceret repræsentation af mænd og kvinder i bestyrelsen.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Mandatperioden er fire år. Mandatet kan fornyes.«

6) Artikel 13, stk. 4 affattes således:

»4. Bestyrelsen kan, når det drejer sig om fortrolige spørgsmål eller spørgsmål, der indeholder en interessekonflikt, beslutte at drøfte specifikke punkter på dagsordenen, uden tilstedeværelse af de berørte medlemmer. Nærmere regler for anvendelsen af denne bestemmelse kan fastlægges i forretningsordenen.«

7) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2, affattes litra a) og b), således:

»a) Den administrerende direktør forbereder agenturets flerårige strategi og forelægger den for bestyrelsen efter høring af Kommissionen og senest otte uger inden det relevante bestyrelsesmøde under hensyn til synspunkter og forslag fremsat af medlemmerne af bestyrelsen.

aa) Den administrerende direktør forbereder agenturets flerårige plan for personalepolitikken og forelægger den for bestyrelsen efter høring af Kommissionen og senest 4 uger inden det relevante bestyrelsesmøde.

- ab) Den administrerende direktør forbereder det årlige arbejdsprogram og angiver de menneskelige og finansielle ressourcer, der forventes afsat til hver enkelt aktivitet, og den detaljerede plan for agenturets forureningsberedskab og forureningsbekæmpelsesaktiviteter og forelægger dem for bestyrelsen efter høring af Kommissionen og senest otte uger inden det relevante bestyrelsesmøde under hensyn til synspunkter og forslag fremsat af medlemmer af bestyrelsen. Den administrerende direktør træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen heraf. Den administrerende direktør efterkommer alle anmodninger om bistand fra en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra c).
- b) Den administrerende direktør træffer afgørelse om besøg og inspektioner som fastsat i artikel 3 efter høring af Kommissionen og i overensstemmelse med den metode, der er fastlagt af bestyrelsen, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra g).
- ba) Den administrerende direktør kan indgå i administrative ordninger med andre organer, der arbejder på agenturets aktivitetsområde, forudsat at udkastet til ordning er blevet forelagt bestyrelsen til høring, og forudsat bestyrelsen ikke gør indsigelse inden for fire uger.«
- b) Stk. 2, litra d), affattes således:
- »d) Den administrerende direktør indfører en effektiv overvågningsordning, således at agenturets resultater kan sammenholdes med dets formål og opgaver i henhold til forordningen. I dette øjemed udarbejder den administrerende direktør efter aftale med Kommissionen og bestyrelsen skræddersyede præstationsindikatorer, der muliggør en effektiv evaluering af de opnåede resultater. Den administrerende direktør sikrer, at agenturets organisationsstruktur jævnligt tilpasses til udviklingen i behovene inden for de disponible finansielle og menneskelige ressourcer. På dette grundlag udarbejder den administrerende direktør hvert år et udkast til en almindelig beretning og forelægger det for bestyrelsen. Beretningen skal indeholde et særligt afsnit om den finansielle gennemførelse af den detaljerede plan for agenturets forureningsberedskab og forureningsbekæmpelsesaktiviteter og gøre status over alle aktioner, der er finansieret i henhold til denne plan. Den administrerende direktør indfører regelmæssige evalueringsprocedurer baseret på anerkendte faglige standarder.«
- c) Stk. 2, litra g), udgår.
- d) Stk. 3 affattes således:

»3. Den administrerende direktør aflægger, når det er nødvendigt, rapport om udførelsen af sine opgaver til Europa-Parlamentet og Rådet.

Den administrerende direktør forelægger navnlig en oversigt over hidtidige resultater med hensyn til forberedelsen af den flerårige strategi og det årlige arbejdsprogram.«

- 8) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Udnævnelse og afskedigelse af den administrerende direktør og afdelingscheferne

1. Den administrerende direktør udnævnes og afskediges af bestyrelsen. Udnævnelsen sker for en periode på fem år og på grundlag af kvalifikationer og dokumenterede administrative og ledelsesmæssige kvalifikationer samt dokumenteret erfaring på de i artikel 1 nævnte områder efter høring af observatøren som omhandlet i artikel 10. Den administrerende direktør udnævnes ud fra en liste over mindst tre kandidater, som Kommissionen foreslår efter en almindelig udvælgelsesprøve efter offentliggørelse af en indkaldelse af interessetilkendegivelser både i *Den Europæiske Unions Tidende* og andre steder. Den ansøger, bestyrelsen har valgt, kan opfordres til at afgive en udtalelse for Europa-Parlamentets kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne. Bestyrelsen behandler afskedigelse efter anmodning fra Kommissionen eller en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne. Bestyrelsen træffer sin beslutning om udnævnelse eller afskedigelse med et flertal på fire femtedele af de stemmeberettigede medlemmer.

2. Bestyrelsen kan efter forslag fra Kommissionen og under hensyn til evalueringsrapporten én gang forlænge den administrerende direktørs mandatperiode med højst fire år. Bestyrelsen træffer sin beslutning med et flertal på fire femtedele af de stemmeberettigede medlemmer. Bestyrelsen underretter Europa-Parlamentet, hvis den har til hensigt at forlænge den administrerende direktørs embedsperiode. Inden for en måned inden forlængelsen af embedsperioden kan den administrerende direktør opfordres til at afgive en udtalelse for Europa-Parlamentets kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne. Hvis den administrerende direktørs embedsperiode ikke forlænges, forbliver vedkommende i embedet, indtil efterfølgeren er udnævnt.

3. Den administrerende direktør kan bistås af en eller flere afdelingschefer. Hvis den administrerende direktør er fraværende eller uarbejdsdygtig, træder en af afdelingscheferne i dennes sted.

4. Afdelingscheferne udnævnes på grundlag af kvalifikationer og dokumenterede administrative og ledelsesmæssige færdigheder samt faglige kvalifikationer og erfaring på de områder, der er nævnt i artikel 1. Afdelingscheferne udnævnes eller afskediges af den administrerende direktør, efter at bestyrelsen har afgivet en positiv udtalelse herom.«

- 9) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 affattes litra c) således:

»c) gebyrer og afgifter for publikationer, uddannelse og/eller andre tjenester, som agenturet har leveret.«

b) Stk. 3, affattes således:

»3. Den administrerende direktør udarbejder et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår på grundlag af aktivitetsbaseret budgettering og forelægger det for bestyrelsen sammen med en foreløbig stillingsfortegnelse.«

c) Stk. 7 og 8, affattes således:

»7. Kommissionen sender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet (»budgetmyndigheden«), sammen med udkastet til Den Europæiske Unions almindelige budget.

8. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i udkastet til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, som den finder nødvendige for stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, som den forelægger for budgetmyndigheden i overensstemmelse med artikel 314 i TEUF sammen med en beskrivelse af og en begrundelse for enhver forskel mellem agenturets overslag over indtægter og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget.«

d) Stk. 10, affattes således:

»10. Budgettet vedtages af bestyrelsen. Det bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget. Det ændres tilsvarende, hvis dette bliver relevant, sammen med det årlige arbejdsprogram.«

10) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Evaluerings

1. Regelmæssigt og mindst hvert femte år sørger bestyrelsen for, at der udarbejdes en uafhængig ekstern evaluering af gennemførelsen af denne forordning. Kommissionen stiller alle oplysninger til rådighed for agenturet, som agenturet finder relevant for denne evaluering.

2. Evalueringen vurderer virkningen af denne forordning og agenturets nytte, relevans, opnåede merværdi, effektivitet og arbejdsmetoder. Evalueringen skal tage hensyn til interessenterne synspunkter både på europæisk og nationalt plan. Den skal navnlig fokusere på det eventuelle behov for at ændre agenturets opgaver. Bestyrelsen præciserer opgaven nærmere efter aftale med Kommissionen og efter høring af de berørte parter.

3. Evalueringen forelægges bestyrelsen, som fremsætter henstillinger til Kommissionen vedrørende ændringer i denne forordning, agenturet og dets arbejdsform. Kommissionen sender resultaterne af evalueringen og henstillingerne til Europa-Parlamentet og Rådet, og de offentliggøres. Hvis det er hensigtsmæssigt, indgår der heri en handlingsplan med en tidsplan.«

11) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 22a

Fremskridtsrapport

Senest den 2. marts 2018 forelægger Kommissionen under hensyntagen til den i artikel 22 omhandlede evalueringsrapport en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan agenturet har forvaltet de supplerende ansvarsområder, det er tildelt ved denne forordning, med henblik på at fastlægge yderligere effektivitetsforbedringer og, hvis det er nødvendigt, om agenturets målsætninger eller arbejdsopgaver bør udvides yderligere.«

12) Artikel 23 udgår.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. januar 2013.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
L. CREIGHTON
Formand